

RASPORED EUHARISTIJSKIH SLAVLJA

nedjeljom i svetkovinom: 7, 8.30, 10, 11.30 i 18.30h
blagdanom: 7, 10 i 18.30h
radnim danom: 7 i 18.30h

MOLITVENI SUSRETI:

- * Utorkom u 18,20 sati moli se antunovska pobožnost.
- * Četvrtkom nakon večernje svete mise je euharistijsko klanjanje.
- * Petkom u 20 sati su susreti Franjevačke mladeži.

OSTALO:

- Nedjeljom i radnim danom ispovijedamo pod svakom misom,

IZVANREDNA FRANJEVAČKA JUBILARNA GODINA

U spomen na 800. obljetnicu smrti svetog Franje Asiškog. Papa Lav XIV. proglasio je **izvanrednu jubilarnu godinu u franjevačkim crkvama, u kojima od 10.01.2026. do 10.01.2027. možete izmoliti potpuni oprost po redovnim uvjetima.**

Uvjeti za primanje oprosta (za sebe ili za pokojnike):

- sakramentalna ispovijed kako bi se bilo u stanju milosti
- sudjelovanje na misi i primanje svete pričesti;
- posjetiti bilo koju franjevačku samostansku crkvu
- molitva *Vjervanja i Očenaša*
- jedna molitva na nakanu Pape

Izdaje: Franjevački samostan Presvetog Trojstva, Trg sv. Trojstva 1, 35 000 Sl. Brod
NOVI BROJ TELEFONA: Tel. 035 470 069

Odgovara: fra Slavko Milić, gvardijan

Uređuje: fra Ivan Crnković, vikar

Informacije možete potražiti na: <http://www.franjevaciki-samostan.hr>

PETA KORIZMENA NEDJELJA

22. ožujka 2026.

KALENDAR TJEDNA

Ponedjeljak	23.3. Sv. Oton
Utorak	24.3. Sv. Katarina Švedska
Srijeda	25.3. NAVJEŠTENJE GOSPODINOVO—BLAGOVIJEST
Četvrtak	26.3. Sv. Montan
Petak	27.3. Sv. Ernest
Subota	28.3. Sv. Polion
Nedjelja	29.3. NEDJELJA MUKE GOSPODNJE—CVJETNICA

- Tijekom Korizme pobožnost križnog puta u našoj crkvi je srijedom u 18 sati, petkom u 9 i 18 sati, te nedjeljom u 18 sati. Nakon križnog puta uvijek je sveta misa. Kroz korizmene petke obvezatan je nemrs.

- Utorkom prije večernje mise molimo pobožnost 13 utoraka u čast sv. Antunu Padovanskom. Ovaj tjedan je drugi utorak. Četvrtkom nakon večernje svete mise je klanjanje pred Presvetim.

- U utorak u našoj crkvi bit će korizmena duhovna obnova za roditelje učenika Klasične gimnazije i sve druge koji žele sudjelovati. Započinje svetom misom u 18.30 sati i nastavlja se nakon mise nagovorom—katehezom i euharistijskim klanjanjem.

- U srijedu slavimo blagdan Navještenja Gospodinova ili Blagovijest. Svete mise bit će u našoj crkvi po blagdanskom rasporedu u 7, 10 i 18,30 sati.

- Sveta ispovijed idući tjedan bit će prije i za vrijeme svetih misa. Nakon nedjelje Cvjetnice, od ponedjeljka 30. ožujka započinjemo cjelodnevno ispovijedanje. Ovaj tjedan su po našim župama velike Uskrsne ispovijedi, nastojte se ispovjediti na vrijeme i ne čekati zadnje dane.

- U subotu, 28. ožujka u našoj crkvi bit će cjelodnevno klanjanje pred Presvetim. Presveto će biti izloženo za klanjanje od 7.30 sati do 18 sati. Kako Presvete sakrament ne bi ostao sam u sakristiji se možete upisati za svoj sat klanjanja.

- Sljedeća nedjelja je Nedjelja Muke Gospodnje - Cvjetnica. Blagoslov grančica bit će na svim misama. Ispred crkve moći ćete uzeti maslinove grančice uz dobrovoljni prilog za potrebe kršćana u Svetoj Zemlji. Na Cvjetnicu neće biti križnog puta.

...riječ života vječnoga...

EVANĐELJE: Iv 11, 1-45

(...) Kažu mu učenici: »Učitelju, Židovi su sad tražili da te kamenuju, pa da opet ideš onamo?« Odgovori Isus: »Nema li dan dvanaest sati? Hodi li tko danju, ne spotiče se jer vidi svjetlost ovoga svijeta. Hodi li tko noću, spotiče se jer nema svjetlosti u njemu« To reče, a onda im dometnu: »Lazar, prijatelj naš, spava, no idem probuditi ga.« Rekoše mu nato učenici: »Gospodine, ako spava, ozdravit će.« No Isus to reče o njegovoj smrti, a oni pomisliše da govori o spavanju, o snu. Tada im Isus reče posve otvoreno: »Lazar je umro. Ja se radujem što ne bih jah ondje, i to poradi vas – da uzvjerujete. Nego pođimo k njemu!« Nato Toma zvani Blizanac reče suučenicima: »Hajdemo i mi da umremo s njim!« Kad je dakle Isus stigao, nađe da je onaj već četiri dana u grobu. Betanija bijaše blizu Jeruzalema otprilike petnaest stadija. A mnogo Židova bijaše došlo tješiti Martu i Mariju zbog brata njihova. Kad Marta doču da Isus dolazi, pođe mu u susret dok je Marija ostala u kući. Marta reče Isusu: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro. Ali i sada znam: što god zaišteš od Boga, dat će ti.« Kaza joj Isus: »Uskrsnut će brat tvoj!« A Marta mu odgovori: »Znam da će uskrsnuti o uskrsnuću, u posljednji dan.« Reče joj Isus: Ja sam uskrsnuće i život: tko u mene vjeruje, ako i umre, živjet će. I tko god živi i vjeruje u mene, neće umrijeti nikada. Vjeruješ li ovo?« Odgovori mu: »Da, Gospodine! Ja vjerujem da si ti Krist, Sin Božji, Onaj koji dolazi na svijet!« Rekavši to ode, zovnu svoju sestru Mariju i reče joj krišom: »Učitelj je ovdje i zove te.« A ona, čim doču, brzo ustane i pođe k njemu. Isus još ne bijaše ušao u selo, nego je dotada bio na mjestu gdje ga je Marta susrela. Kad Židovi, koji su s Marijom bili u kući i tješili je, vidješe kako je brzo ustala i izišla, pođoše za njom; mišljahu da ide na grob plakati. A kad Marija dođe onamo gdje bijaše Isus i kad ga ugleda, baci mu se k nogama govoreći: »Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro.« Kad Isus vidje kako plače ona i Židovi koji je dopratiše, potresen u duhu i uzbuđen upita: »Kamo ste ga položili?« Odgovoriše mu: »Gospodine, dođi i pogledaj!« I zaplaka Isus. Nato su Židovi govorili: »Gle, kako ga je ljubio!« A neki između njih rekoše: »Zar on, koji je slijepcu otvorio oči, nije mogao učiniti da ovaj ne umre?« Isus onda, ponovno potresen, pođe grobu. Bila je to pećina, a na nju navaljen kamen. Isus zapovjedi: »Odvalite kamen!« Kaže mu pokojnikova sestra Marta: »Gospodine, već zaudara. Ta četvrti je dan.« Kaže joj Isus: »Nisam li ti rekao: budeš li vjerovala, vidjet ćeš slavu Božju?« Odvališe dakle kamen. A Isus podiže oči i reče: »Oče, hvala ti što si me uslišao. Ja sam znao da me svagda uslišavaš; no rekoh to zbog nazočnog mnoštva: da vjeruju da si me ti poslao.« Rekavši to povika iza glasa: »Lazare, izlazi!« I mrtvac iziđe, noge mu i ruke bile povezane povojima, a lice omotano ručnikom. Nato Isus reče: »Odriješite ga i pustite neka ide!« Tada mnogi Židovi koji bijahu došli k Mariji, kad vidješe što Isus učini, povjerovalaše u nj. (...)

...riječ o Riječi...

Krist oživljava

Lazarov povratak u život slika je krštenja: ono oslobađa od svakoga grijeha i rađa vjernike na novi život. No, na Lazarovu putu vraćanja u život postoje brojne prepreke: najprije je tu kamen, potom povoji, a poslije i farizeji koji ga žele vratiti natrag u grob. Zanimljivo je da Isus osobno ne uklanja te prepreke, nego traži od prisutnih ljudi da to učine. Prije nego što je Isus mogao zapovjediti Lazaru da iziđe, valjalo je odvaliti kamen. Kamen je sve ono u čovjeku što priječi Božjoj riječi da dopre do njega: otvrdnulo i ranjeno srce, predrasude, zablude i slično. Te zapreke trebaju ukloniti drugi vjernici svojim svjedočenjem vjere, djelima ljubavi i poukama. Tek kada se one uklone, osoba može čuti Krista i ustati na život. Potom slijedi nova prepreka: iako je Lazar živ i izašao je iz pećine, nije slobodan jer je sapet povojima. Krštenjem smo nanovo rođeni, no naša narav i dalje ostaje ranjena. Nismo više duhovno mrtvi, ali ne živimo u punini. Stoga je zadaća Crkve sakramentima, daljnjim poučavanjem i svjedočenjem Božje ljubavi ukloniti iz krštenih ostatke svijeta mrtvih i pripremiti ih za puninu susreta s Kristom. Osim opisa čuda Lazarova uskrišenja, današnji nas evanđeoski tekst uči i kako moliti. Donosi nam dva primjera, dva oblika molitve. Dvije sestre najprije Isusu šalju poruku u kojoj ga mole da dođe ozdraviti njihova brata (Iv 11,3), no Lazar u međuvremenu umire. Potom, čim ugledaju Isusa, i Marta i Marija dolaze k njemu s istim jaukom: „Gospodine, da si bio ovdje, brat moj ne bi umro” Koliko se puta takav jauk našao i na našim usnama? – „Gospodine, da si bio tu, ne bi me ovo zlo zadesilo.” Primijetimo da sestre najprije mole za čudo u budućnosti („dođi i ozdravi”), a nakon toga žale zbog prošlosti („nisi ozdravio”). Nije li i naša molitva većinom takva? Želimo da Bog nešto učini u budućnosti ili da iscijeli neku ranu iz prošlosti. Molitva ne smije biti samo pokušaj da nešto dobijemo. Ona je u prvom redu susret s Bogom – to je njezin glavni cilj. Svrha joj je oblikovati nas po Božjoj volji, ali mi često pokušavamo upravo obratno. U Evanđelju vidimo kako su učenici, zbog sigurnosti, htjeli spriječiti Isusa da ide k Lazaru, na što im on odgovara: „Nema li dan dvanaest sati?” Želi reći da, kao što se dvanaest sati dnevnoga svjetla prilagođava položaju Sunca, a ne obratno (tada su u upotrebi bili sunčani satovi), tako i dvanaest apostola trebaju prilagoditi svoje planove Isusovim. Zamislite da netko počne zapovijedati Suncu da iziđe u ponoć! Jednako su suludi i naši pokušaji da odredimo Bogu što bi i kako trebao raditi.